

„Stubbejøbing“ og Andragendet under Nr. 47 fra Bestyrelsen for Damholdt—Hødsager Mergelbane. Altsaa, disse 6 Andragender kunne anses for at være videre fremskredne end de 19, over hvilke der her gjøres Indstilling. Endelig er der 3 Andragender, med Hensyn til hvilke der ikke foreligger Svar fra de paagjældende Ministre, eller rettere de have ikke været tilfillede de paagjældende Ministre, og dernæst er der andre, om hvilke der ikke foreligger Svar. Man vil saaledes se, at der er henved 30, som Udvalget enten gjør Indstilling om, eller med Hensyn til hvilke man forventer nærmere Forhandling med de paagjældende Ministre. Efter denne lille Oversigt skal jeg omhandle de Andragender, som nu ere satte under Forhandling. Det første er Nr. 1, som omhandles i Betænkningen Nr. 28. I det jeg henviser til Betænkningen angaaende den paagjældende Høker Søren Peter Rosendahl skal jeg bemærke, at et ganske lignende Andragende har i 1881—82 faaet sin Afgjørelse her i Thinget, nemlig et Andragende fra en Detaillist Peder Chr. Andersen i Fernvedlund. Det nævnte Andragende fra B. C. Andersen i Fernvedlund gik ud paa ligeledes at faae Erstatning, fordi han, der havde løst Næringsbevis som Detaillist, ved Dømt var bleven fjendt uberettiget til at fortsætte sin Handel, da der ikke var den lobbestemte Afstand til vedkommende By, nemlig Ribe. Ministeren erklærede i Overensstemmelse med Lovgivningen, at han ikke kunde give nogen Fritagelse med Hensyn til Afstandsbestemmelse. Herredskontoret erklærede, at det havde maalt paa et Amtsført af Both, og at Afstanden derefter havde været halvanden Mil, men det viste sig som sagt ikke at være Tilfældet. Denne Gang er det en Høker Søren Peter Rosendahl, som altsaa for sin Handels Skyld kun behøver at have en Afstand af een Mil. Det viste sig imidlertid, at der ikke var en Mil, men kun 11,100 Alen til nærmeste Kjøbstad. Ogsaa denne Gang har det uheldige Ribe Herredskontor maalt paa Boths Amtsført. Man maa nu haabe, at efterat dette Herredskontor saaledes har maalt feil to Gange — og maaste flere Gange, men under alle Omstændigheder er det da to Gange kommet til vor Kundskab, og begge Gange ere de paagjældende Mænd bleven fraborte deres Næringsbevis — herefter ikke vil maale efter Boths Amtsført, som synes at være noget primitivt at maale efter. Den paagjældende Detaillist fra Fernvedlund fik en Understøttelse af 800 Kr. — Ministeren foreslog kun 400 Kr., men Udvalget satte det op til 800 Kr. — og det her er et ganske lignende Tilfælde, som efter Udvalgets Mening i hvert Fald fortjener en

nærmere Undersøgelse af den ærede Minister. Man foreslaar derfor Andragendet henvist til ham; det er som sagt ganske det samme Tilfælde, kun at det her angaar, ikke en Detaillist, men en Høker, og Erstatningen derfor muligvis kan sættes lidt mindre. — Indstillingen Nr. 2, Betænkningens Nr. 31, angaar et Andragende fra 25 Huseiere i Kjøbenhavn, der gaar ud paa, at de paagjældende Huseiere ere meget utilfredse med, at Ny Kronprindsessegade ikke er bleven til en Fortsættelse af Gammel Kronprindsessegade, idet Forbindelsen er afbrudt ved Sæetatens Hospital. Jeg henviser ærede Medlemmer til Betænkningen, hvor de kunne læse om al den Viderværdighed, der forvoldes de paagjældende Huseiere, navnlig ved, at der endogsaa er en meget besværlig Afgang til denne Stump Ny Kronprindsessegade. Udvalget har fundet, at der kunde være Grund til at afhjælpe de paaklagede Ulemper, og at det vel maatte kunne lade sig gjøre, uden at Statskassen kom til at lide noget Tab derved. Man paaberaaber sig endogsaa i Andragendet, at det kan blive en fordelagtig Handel for Statskassen. Hvorvidt det er Tilfældet eller ikke, kan Udvalget ikke have nogen bestemt Mening om. Under alle Omstændigheder synes Meget at tyde paa, at der maatte kunne træffes et Arrangement ved fornøden Forhandling med alle Paagjældende uden Tab for Statskassen og til Lettelse for Vedkommende. I Betragtning deraf foreslaar Udvalget denne Sag henvist til den ærede Ministers Overveelse. Da man meget vel veed, at der er flere af de andre Herre Ministre, som ogsaa maa tages paa Raad med ved Forhandlingen, forventer man, at den ærede Indenrigsminister vil vide at gjøre det gjældende paa rette Maade. — Jeg springer foreløbig Nr. 3 over og gaar til Nr. 4, fra Møllebygger Peder Bertelsen af Borkov; det findes under Betænkningens allerfjerdte Nr., nemlig Nr. 48. I Betænkningen ville ærede Medlemmer faae en ret fylldig Besvarelse af, hvad det er for Ting, nævnte Møllebygger har udført, og man kan heller ikke negte, ved at gjennemgaa de Anbefalinger fra kompetente Mænd, som han ledsager sin Ansøgning med, ser man, at han har udført ikke saa lidt, som endog har været til Gavn for Statskassen. Ingenieurkaptajn Hedemann, under hvis Kommando i Krigsaarene han har staaet, siger udtrykkelig i sin Erklæring om ham, at han har været en særdeles evnerig Mand, som ved sine Opfindelser har gavnet Militæretaten slet ikke saa lidt. Der foreligger desuden Erklæring fra Professor Wildens ved polyteknisk Læreanstalt og fra et større